

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

19 mai 2015

mun. Chișinău

Colegiul lărgit în următoarea componență:

Președinte:

Ursache Petru

Judecători:

Toma Nadejda

Nicolaev Ghenadie

Alerguș Constantin

Moraru Petru

judecând, fără citarea părților, recursul ordinar declarat de avocatul Grosu Aurel în numele inculpatului Cociorbă Eduard, prin care se solicită casarea parțială a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 noiembrie 2014, în cauza penală în privința lui

Cociorbă Eduard Petru, născut la 01.03.1976, originar din sat. Slobozia, r-nul Ștefan Vodă, domiciliat în sat. Olănești, r-nul Ștefan Vodă.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 12.01.2012 - 30.04.2013

Instanța de apel: 30.05.2013 - 24.09.2013
05.05.2014 - 12.11.2014

Instanța de recurs: 13.11.2013 - 18.03.2014
05.03.2015 - 19.05.2015

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Ștefan Vodă din 30 aprilie 2013, procesul penal privind învinuirea lui Cociorbă Eduard de săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 309/1, alin.(1) Cod penal a fost încetat, în legătură cu existența faptului ce exclude tragerea lui la răspundere penală, și anume că

art. 309/1 Cod penal a fost abrogat.

S-a dispus încasarea din contul lui Cociorbă Eduard în beneficiul părții vătămate Chilianu Dumitru a sumei de 8000 lei cu titlul de prejudiciu moral.

Cererea părții vătămate Chilianu Dumitru cu privire la încasarea prejudiciului material în mărime de 3078 lei a fost admisă în principiu, urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor convenite să se expună instanța în ordinea procedurii civile.

2. Instanța de fond a constatat că Cociorbă Eduard, exercitând funcția de inspector superior al poliției criminale în CPR Ștefan Vodă, fiind persoană cu funcție de răspundere și acționând cu titlu oficial, reprezentând Ministerul Afacerilor Interne, la data de 19.02.2011 spre 20.02.2011, fiind membru al grupei operative, a fost implicat în descoperirea unui caz de furt de notebook de model „Sony Vaio” ce aparține cet.Gore Andrei, a.n.1986, locuitor al s. Horești, r-nul Ialoveni, din microbuzul de model „Mercedes Sprinter”, cu nr.î. C IG 435, condus de către Chilianu Dumitru, parcat pe teritoriul SA „Vinăria Purcari”, comis la data de 19.02.2011, în perioada de timp între orele 09.00 - 21.45. În cadrul documentării și întreprinderii de acțiuni operative-investigative în vederea identificării persoanei, care a comis furtul acestui notebook, primul suspect a fost considerat Chilianu Dumitru, șoferul microbuzului de model „Mercedes Sprinter”, cu nr.î. C IG 435, în care s-a aflat notebook-ul de model „Sony Vaio”, ce aparține cet.Gore Andrei. Chilianu Dumitru a fost escortat la Comisariatul de Poliție Ștefan Vodă, unde în perioada de timp aproximativ între orele 02.00 – 07.00, a fost condus de către inspectorul superior al poliției criminale Cociorbă Eduard în biroul nr.25, iar ulterior în biroul nr.18 din incinta Comisariatului de Poliție Ștefan Vodă, unde, nemijlocit de către inspectorul superior al poliției criminale Cociorbă Eduard au fost duse discuții cu caracter de presiune psihică cu cet.Chilianu D., în scopul de a obține recunoașterea faptului comiterii sustragerii notebook-ului de model „Sony Vaio” de către acesta, cât și a denunța persoana care a comis acest furt. Primind de fiecare dată un răspuns negativ, urmărind intenția de a obține recunoașterea furtului și a-l determina să recunoască vina, i-a provocat intenționat dureri fizice lui Chilianu D., manifestate prin aplicarea de multiple lovituri cu pumnii în partea stângă și dreaptă a capului și peste diferite părți ale corpului, cauzându-i conform raportului de expertiză medico-legală nr.103/D din 23.08.2011, traumă cranio-cerebrală închisă manifestată prin comoție cerebrală, echimoză pe față, care se califică ca vătămare corporală ușoară.

3. Împotriva sentinței au declarat apel, procurorul, inculpatul și partea

vătămată Chilianu D.

3.1. Procurorul prin apelul declarat a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Cociorbă Eduard să fie condamnat în baza art. 309/1 alin.(1) Cod penal la 3 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de răspundere în cadrul MAI pe un termen de 3 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În motivarea apelului a invocat că, din conținutul normei abrogate și a celei noi introduse în Capitolul III, Partea Specială, acțiunile lui Cociorbă Eduard se regăsesc în art. 166/1 alin.(3) Cod penal. Respectiv, instanța de judecată nu poate invoca abrogarea art. 309/1 Cod penal, drept „alte circumstanțe prevăzute de lege care condiționează excluderea sau după caz exclud urmărirea penală”. Instanța de judecată urma să indice în sentința că deși, art. 309/1 Cod penal a fost abrogat, fapta comisă de către inculpat constituie infracțiune de tortură și își găsește încadrare în art. 166/1 alin.(3) Cod penal, și în coroborare cu art. 10 alin.(1) Cod penal, urma să-i aplice pedeapsă în baza art. 309/1 alin. (1) Cod penal. Aceasta explicându-se prin aceea că fapta incriminată a fost comisă de către inculpat până la intrarea în vigoare a Legii nr.252 din 08.11.2012, iar norma penală nou introdusă prevede o pedeapsă mai aspră, decât pedeapsa prevăzută de norma abrogată.

Legea penală care înlătură caracterul infracțional al faptei, care ușurează pedeapsa ori, în alt mod, ameliorează situația persoanei care a comis infracțiunea are efect retroactiv, adică se extinde asupra persoanelor care au săvârșit faptele respective până la intrarea în vigoare a acestei legi, inclusiv asupra persoanelor care execută pedeapsa ori care au executat pedeapsa, dar au antecedente penale.

Astfel, în cazul în care fapta săvârșită și încadrată în baza legii penale vechi (abrogate) se consideră infracțiune și în baza legii penale noi, însă dacă noua lege înăsprește pedeapsa sau înrăutățește situația persoanei care a săvârșit o astfel de infracțiune, se aplică legea penală veche, mai favorabilă pentru făptuitor.

Apelantul a subliniat că în cazul dat este prezentă ultraactivitatea legii penale vechi mai favorabile și, respectiv, inculpatul urma să fie recunoscut culpabil de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 309/1 alin.(1) Cod penal, cu aplicarea pedepsei stipulate la acest articol.

La fel, în opinia apelantului, instanța de judecată a omis aplicarea art. 8 Cod penal, care prevede că, caracterul infracțional al faptei și pedeapsa pentru aceasta se stabilesc de legea penală în vigoare la momentul săvârșirii faptei.

Totodată a invocat că, mărimea prejudiciului moral încasat de către instanța în beneficiul părții vătămate, nu este în stare să acopere suferințele fizice și morale pe care le-a avut de suferit aceasta în rezultatul acțiunilor inculpatului.

3.2. Inculpatul prin apelul declarat a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie achitat din lipsa în acțiunile lui a elementelor infracțiunii.

Apelantul a menționat că în cadrul urmăririi penale și cercetării judecătorești nu au fost administrate probe, ce ar dovedi incontestabil vinovăția lui în comiterea infracțiunii de tortură.

Inculpatul a mai considerat că instanța de judecată a examinat probele prezentate unilateral, apreciind ca fiind veridice doar declarațiile părții vătămate și a martorilor cointeresați - tatăl pătimitului și socrul acestuia. Mai mult, în plângerile inițiale Chilianu Dumitru a solicitat să fie luate măsuri cu un colaborator de poliție pe nume Alexandru, ce purta epoleți corespunzătorii gradului de locotenent major, caracteristici care nu corespund cu ale inculpatului, el având gradul militar de căpitan.

3.3. Partea vătămată Chilianu Dumitru prin apelul declarat a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie admisă integral acțiunea civilă și încasat de la inculpat prejudiciul moral în sumă de 100000 lei, prejudiciul material în mărime de 3078 lei și 1727 lei cheltuieli de transport suportate de partea vătămată pe parcursul examinării cauzei.

Apelantul a indicat că instanța, dispunând încasarea prejudiciului moral nu a ținut cont de caracterul și gradul suferințelor fizice și psihice, de circumstanțele în care au fost cauzat prejudiciul, precum și de practica CtEDO la acest capitol.

Consideră că prejudiciul material în sumă de 3078 lei a fost pe deplin dovedit prin probele anexate la dosar. Disjungerea acțiunii civile într-o procedură separată va majora considerabil suma solicitată, deoarece vor fi necesare cheltuieli suplimentare de deplasare în instanța de judecată.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bender din 24 septembrie 2013, apelul inculpatului a fost respins ca nefondat, iar apelurile declarate de procuror și partea vătămată au fost admise, casată total sentința, rejudecată cauza și pronunțată o nouă hotărâre prin care Cociorbă Eduard a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 166/1 alin. (3) la 2 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa orice funcții în organele MAI pe un termen de 1 an. În baza art. 90 Cod penal, executarea pedepsei a fost

suspendată condiționat pe un termen de probă de 1 an.

Acțiunea civilă înaintată de partea vătămată Chilianu D. a fost admisă parțial și dispusă încasarea din contul inculpatului Cociorba E. în beneficiul părții vătămate Chilianu D. a prejudiciului material în sumă de 4805 lei și prejudiciul moral în sumă de 10000 lei.

Instanța de apel a reținut că instanța de fond corect a determinat circumstanțele de fapt și de drept și just a tras concluzia că inculpatul a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 309/1 alin.(1) Cod penal. Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe administrate la cauza penală și care au fost corect apreciate.

Ce privește concluzia de încetare a procesului penal în privința inculpatului în legătură cu existența faptului care exclude atragerea la răspundere penală din motiv că art. 309/1 alin.(1) Cod penal a fost abrogat, instanța de apel a menționat că concluzia în cauză este bazată pe interpretarea eronată a normelor dreptului material.

În acest sens instanța de apel a menționat că, potrivit prevederilor Legii nr. 252 din 08.11.2012, în vigoare de la 21.12.2012, art. 309/1 Cod penal a fost abrogat însă prin aceeași lege, în capitolul III din Codul penal, a fost introdus art. 166/1 - „*Tortura, tratamentul inuman sau degradant*”. Potrivit alin. (3) al acestui articol, tortura se pedepsește cu închisoare de la 6 la 10 ani, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de la 8 la 12 ani.

În opinia instanței de apel, acțiunile inculpatului se regăsesc în art. 166/1 alin.(3) Cod penal.

Instanța de apel a notat că în astfel de împrejurări prima instanță nu poate invoca abrogarea art. 309/1 Cod penal în calitate de „*alte circumstanțe prevăzute de lege care condiționează excluderea sau după caz exclud urmărirea penală*”, cu încetarea procesului penal în condițiile art. 391 alin.(1) pct. 6) Cod de procedură penală.

Astfel, instanța de apel a conchis că, deși art. 309/1 Cod penal a fost abrogat, fapta comisă de inculpat constituie o infracțiune de tortură ce își găsește încadrare în art. 166/1 alin.(3) Cod penal și inculpatul urma să fie condamnat în baza acestei legi, dar cu aplicarea pedepsei în limitele prevăzute de sancțiunea art. 309/1 alin.(1) Cod penal.

Deoarece norma penală nou introdusă prevede o pedeapsă mult mai aspră, decât norma abrogată, ținând cont de ultraactivitatea legii penale vechi care prevedea o pedeapsă mai favorabilă, inculpatul urmează să fie recunoscut culpabil de comiterea infracțiunii prevăzută de art. 166/1 alin. (3)

Cod penal, dar cu aplicarea pedepsei prevăzute la articolul abrogat - 309/1 alin.(1) Cod penal.

5. Împotriva deciziei instanței de apel au declarat recurs ordinar procurorul, și avocatul Silvian Mahu în numele inculpatului.

5.1. Procurorul prin recursul ordinar declarat a solicitat casarea hotărârilor judecătorești menționate și dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel, în alt complet de judecată.

Recurentul a invocat că, instanța de apel eronat a concluzionat, că acțiunile inculpatului urmează a fi încadrate în baza art. 166/1 alin(3) Cod penal, iar pedeapsa urmează a fi aplicată în baza art. 309/1 Cod penal, deoarece potrivit prevederilor art. 8 din Codul penal, inculpatul urmează să fie recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 309/1 alin.(1) Cod penal, cu aplicarea pedepsei prevăzute la acest articol.

În opinia recurentului, instanța de apel la stabilirea pedepsei inculpatului nu a ținut cont de prevederile art. 61, 75 Cod penal și eronat a constatat că prin numirea pedepsei cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal va fi atins scopul legii penale de corectare a condamnatului precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni de către respectivul, deoarece prin acțiunile sale, inculpatul a subminat autoritatea organelor de drept, a cauzat daune considerabile intereselor publice, drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale părții vătămate, de aceea nesancționarea aspră a acestui gen de infracțiuni poate servi drept stimul pentru săvârșirea noilor infracțiuni, deci acest fapt a sporit neîncrederea cetățenilor față de colaboratorii MAI, legalitatea activității acestor organe și nesiguranța persoanei în caracterul inevitabil al pedepsei penale.

5.2. Avocatul Silvian Mahu în numele inculpatului prin recursul declarat a solicitat casarea hotărârilor emise de instanțele ierarhic inferioare, rejudecarea cauzei și emiterea unei noi hotărâri prin care inculpatul să fie achitat.

Recurentul a indicat că la baza condamnării inculpatului au fost puse depozițiile divergente ale părții vătămate. Ultimul, în cererea sa îl descrie pe colaboratorul de poliție, care l-ar fi torturat ca o persoană scurt tunsă, cu părul negru și având pe epoleți trei steluțe, pe când Cociorbă Eduard este blond și are gradul de căpitan de poliție, având patru steluțe pe epoleți.

Instanța de apel la baza deciziei adoptate a pus și declarațiile martorului Chilianu Mihail, care ar fi văzut pe fața părții vătămate, în regiunea ochiului stâng o echimoză, și pe corpul ultimului multiple vânătăi, însă conform raportului de expertiză medico-legală din 23.08.2011, la Chilianu Dumitru s-a

depistat numai echimoza pe față, alte leziuni corporale lipsind.

Recurentul a invocat că sunt dubii și în privința veridicității depozițiilor martorului Storceac Alexandru, care a declarat că l-a văzut pe Chilian Dumitru peste trei săptămâni după maltratarea ultimului și a observat că acesta avea ochii vineți și multiple vânătăi pe corp.

Instanța nu a dat apreciere depozițiile martorilor care se aflau împreună cu Chilianu Dumitru în incinta comisariatului de poliție Ștefan Vodă, care au declarat că ultimul niciodată nu s-a plâns că a fost maltratat. Aflându-se în fața unității de gardă, fiind liber în acțiuni, nu a apelat cu plângeri la ofițerii unității de gardă, însă a efectuat doar un apel telefonic către șeful poliției criminale a Comisariatului de poliție Ștefan Vodă, Sergiu Gurulea, solicitând ajutorul ultimului să fie înlăturate bănuielile precum că el a comis furtul, necomunicându-i însă că a fost maltratat.

Recurentul a considerat că din probele examinate nu rezultă că inculpatul a comis infracțiunea incriminată.

6. Prin decizia Colegiului lărgit al Curții Supreme de Justiție din 18 martie 2014 au fost admise recursurile declarate de procuror și de avocatul Silvian Mahu în numele inculpatului, casată total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bender din 24 septembrie 2013, în privința inculpatului Cociorba Eduard și dispusă rejudecarea cauzei de către Curtea de Apel Chișinău.

În motivarea soluției sale, instanța de recurs a menționat că instanța de apel potrivit părții descriptive a deciziei contestate, nu s-a pronunțat asupra nici unui motiv din apelurile declarate.

Instanța de apel, casând în totalitate sentința instanței de fond și rejudecând cauza potrivit regulilor generale, corect a indicat că legea penală, care înăsprește pedeapsa sau înrăutățește situația persoanei vinovate de săvârșirea unei infracțiuni, comise pînă la intrarea în vigoare a legii, nu are efect retroactiv și acțiunile unei asemenea persoane vor fi încadrate juridic în baza prevederilor respective ale legii, care era în vigoare la data săvârșirii infracțiunii indiferent de data la care va fi pusă sub învinuire sau condamnată această persoană, dar concluzionând eronat că: „inculpatul urmează să fie recunoscut culpabil de comiterea infracțiunii prevăzută de art. 166/1 alin.(3) Cod penal, însă cu aplicarea pedepsei prevăzute la articolul abrogat - 309/1 alin.(1) Cod penal.

Instanța de apel, în partea descriptivă a deciziei, nu a constatat fapta considerată ca fiind dovedită și absolut neîntemeiat a încadrat acțiunile inculpatului în baza unei norme penale, dar i-a aplicat pedeapsa conținută în sancțiunea altei norme penale - soluție neprevăzută de legea penală.

În cazul în care instanța de apel ar fi ajuns la concluzia, că vinovăția inculpatului este dovedită integral de probele administrate, acțiunile lui urmau a fi încadrate în baza art. 309/1 alin.(1) Cod penal, cu aplicarea pedepsei în limitele prevăzute de aceeași normă penală.

Astfel instanța de recurs a conchis că circumstanțele expuse atestă că instanța de apel nu a judecat în condițiile legii apelurile înaintate, deoarece nu s-a pronunțat asupra motivelor invocate în apelurile depuse și a adoptat o hotărâre care nu cuprinde motive legale pe care se întemeiază soluția.

7. Rejudecând cauza, prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 noiembrie 2014, a fost respins ca nefondat apelul inculpatului și admise apelurile procurorului și a părții vătămate Chilianu Dumitru. Sentința instanței de fond a fost casată și pronunțată o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care Cociorba Eduard a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 309/1 alin.(1) Cod penal la 3 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a exercita orice funcții în cadrul Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova, pe un termen de 2 ani.

Acțiunea civilă înaintată de partea vătămată Chilianu Dumitru, a fost admisă parțial și dispusă încasarea din contul inculpatului în beneficiul părții vătămate, prejudiciul material în sumă de 5405 lei și prejudiciul moral în sumă de 20000 lei.

Instanța de apel a conchis, că instanța de fond corect a constatat prezența în acțiunile inculpatului Cociorbă Eduard, a elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzută de art. 309/1 alin. (1) Cod penal *„tortură, acțiunea exprimată prin provocarea intenționată de dureri puternice fizice persoanei, în scopul de a obține de la ea mărturisiri și de a se autoincrimina, acțiuni comise de către o persoană cu funcție de răspundere”*, vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate fiind demonstrată integral prin următoarele probe administrate și cercetate pe parcursul examinării cauzei:

- declarațiile depuse în cadrul cercetării judecătorești de către partea vătămată Chilianu Dumitru (f. d. 186-195, Vol. I); declarațiile depuse în cadrul cercetării judecătorești de către martorii Chilian Mihail (f. d. 196-198, Vol. I), Jelamschi Constantin (f. d. 199-201, Vol. I), Pavlov Ilie (f. d. 202-204, Vol. I), Guzun Valeriu (f. d. 205-207, Vol.I), Guzun Pavel (f. d. 208-210, Vol. I), Tăbîrță Ion (f. d. 211-212, Vol.I), Grigorev Andrei (f. d. 213-218, Vol. I), Cojocaru Ion (f. d. 219-224, Vol. I), Storceac Alexandru (f. d. 225-227, Vol. I), Sîrbu Victor (f. d. 228-300, Vol. I), Ciocoi Serghei-expert judiciar medico-legist (f. d. 304-305)

- ordonanța de pornire a urmăririi penale, din 22.04.2011 (f.d.1, Vol. I);

- plângerea depusă de către Chilianu D. din 23.02.2011 (f.d.2, Vol.I);

- raportul de examinare medico-legală nr.802, din 23.02.2011, conform căruia în urma examinării medicale a lui Chilianu Dumitru Mihail, s-a constatat traumă cranio cerebrală închisă manifestată prin comoție cerebrală; echimoză pe față, care au fost cauzate prin acțiunea traumatică a unor obiecte dur contondente, posibil în timpul și circumstanțele indicate, ce condiționează o dereglare a sănătății de scurtă durată și în baza acestui criteriu se califică ca vătămare corporală ușoară (f. d. 5, Vol.I);

Careva circumstanțe ce ar pune la îndoială vinovăția inculpatului Cociorbă Eduard, instanța de apel nu a stabilit.

Ce privește faptul că instanța de fond a încetat procesul penal în legătură cu abrogarea normei art. 309/1 Cod penal, prin Legea nr.252 din 08.11.2012 *„pentru modificarea și completarea unor acte legislative”*, în vigoare la data de 21.12.2012, instanța de apel a considerat ilegală această soluție și contradictorie situației de drept, reiterând în acest sens că prevederile art. 8 Cod penal stipulează faptul că *„caracterul infracțional al faptei și pedeapsa pentru aceasta se stabilesc de legea penală în vigoare la momentul săvârșirii faptei”*, menționând că potrivit art. 113 alin. (1) Cod penal, *„se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componenței infracțiunii, prevăzute de norma penală. Calificarea oficială a infracțiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală și de către judecători”*.

Instanța de apel a menționat că potrivit art. 15 a Legii nr. 252 din 08.11.2012 *„pentru modificarea și completarea unor acte legislative”*, în vigoare la data de 21.12.2012, art. 309/1 Cod Penal, a fost abrogat, însă conform art. 9 al Legii vizate, a fost introdus art. 166/1 Cod Penal, *„tortura, tratamentul inuman sau degradant, adică cauzarea intenționată a unei dureri sau a suferinței fizice ori psihice, care reprezintă tratament inuman ori degradant, de către o persoană publică sau de către o persoană care, de facto, exercită atribuțiile unei autorități publice, sau de către orice altă persoană care acționează cu titlu oficial sau cu consimțământul expres ori tacit al unei asemenea persoane”*.

Însă, avînd în vedere că sancțiunea art. 166/1 alin.(3) Cod penal, prevede pedeapsa cu închisoare de la 6 la 10 ani cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de la 8 la 12 ani, fiind mai aspră decât sancțiunea art. 309/1 alin.(1) Cod penal, care prevedea pedeapsa cu închisoare de la 2 la 5 ani cu privarea de dreptul de a

ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de pînă la 5 ani, instanța de apel a concluzionat legal și echitabil de a-l recunoaște vinovat pe Cociorbă Eduard de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 309/1 alin.(1) Cod penal.

Instanța de apel a concluzionat că inculpatului Cociorbă Eduard, echitabil urmează ai fi aplicată pedeapsă – închisoare cu executarea în penitenciar de tip semiînchis, deoarece aceasta în opinia instanței este corespunzătoare faptelor comise și va contribui la corectarea și reeducarea inculpatului în vederea neadmiterii pe viitor a careva încălcări a ordinii de drept.

Totodată instanța a concluzionat necesitatea aplicării față de inculpatul Cociorbă Eduard Petru a pedepsei complementare, privarea de dreptul special și anume privarea de dreptul de a ocupa orice funcție în cadrul Ministerului Afacerilor Interne al RM, deoarece sancțiunea complementară are un caracter obligatoriu prevăzut de art. 309/1 alin.(1) Cod penal.

Cu referire la acțiunea civilă, instanța de apel a considerat întemeiată cerința părții vătămate Chilianu Dumitru, privind încasarea prejudiciului material în suma de 5405 lei, avînd în vedere că cuantumul dat a fost dovedit prin bonurile de casă (f. d. 129-131, 372-377, Vol. I), precum și prin bonurile de casă, prezentate de către pătimitul Chilianu Dumitru în cadrul examinării cauzei în instanța de apel, dintre care bonuri pentru tratamentul medical, precum și cheltuieli legate de asistența juridică, acordată de avocat pe parcursul judecării cauzei penale.

De asemenea, instanța de apel a considerat parțial justificată cerința părții vătămate privind încasarea prejudiciului moral, de aceea a ajuns la concluzia, că la stabilirea cuantumului prejudiciului moral se va ține cont de gradul suferințelor provocate părții vătămate, estimate în bani, de personalitatea inculpatului Cociorbă Eduard, cît și de posibilitățile reale ale acestuia, concluzionînd că urmează a fi dispusă spre încasare din contul inculpatului în beneficiul părții vătămate suma de 20000 lei, sumă a cărei mărime a fost considerată fiind proporțională suferințelor morale suportate de partea vătămată, deoarece însuși condamnarea inculpatului constituie pentru partea vătămată o satisfacție morală.

8. Împotriva deciziei instanței de apel declară recurs ordinar avocatul Grosu Aurel în numele inculpatului, solicitînd casarea parțială a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 noiembrie 2014, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri în partea aplicării pedepsei, aplicarea față de inculpat a unei pedepse mai blînde.

Recurentul indică în motivarea recursului în calitate de temei de drept

prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, menționând că instanța de apel, rejudecând cauza conform deciziei Colegiului lărgit al Curții Supreme de Justiție din 18 martie 2014, trebuia să țină cont de indicațiile instanței de recurs, care a constatat că instanțele au comis erori anume în ce privește stabilirea pedepsei inculpatului. În acest sens recurentul consideră că instanța de apel a aplicat față de inculpat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

9. În conformitate cu prevederile art. 431 alin.1) pct. 11) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursului declarat, solicitând respingerea acestuia ca inadmisibil, opinând că instanța ierarhic inferioară nu a comis erori de drept prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală.

10. Judecând recursul ordinar pe baza materialelor din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul lărgit concluzionează că acesta urmează a fi admis, din următoarele considerente.

Potrivit recursului declarat avocatul Grosu A. în numele inculpatului, invocă drept temei de casare a deciziei instanței de apel prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, având în vedere că hotărârea instanței de apel conține erori de drept și anume *hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția; s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.*

Reieșind din textul recursului, deși recurentul invocă că instanțele ierarhic inferioare examinând cauza au comis erori de drept prevăzute de art. 427, alin.(1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală însă solicită casarea parțială a hotărârii atacate, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, în partea stabilirii pedepsei și anume aplicarea unei pedepse mai blânde față de inculpat.

Astfel, Colegiul lărgit va supune verificării hotărârea atacată prin prisma erorilor de drept prevăzute de art. 427 alin. (1), pct. 6) și 10) Cod de procedură penală pentru a verifica dacă au fost stabilite pedepse individualizate potrivit prevederilor legale și dacă concluziile instanței de apel în acest sens sunt motivate.

Colegiul penal constată că recurentul nu contestă starea de fapt stabilită de instanța de apel și încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului, însă critică hotărârea în ceea ce privește pedeapsa, solicitând aplicarea față de inculpat a unei pedepse mai blânde.

Potrivit deciziei atacate Colegiul lărgit atestă că instanța de apel, făcând referire la prevederile art. 6, 7, 61, 75, și 76 Cod penal, a indicat la stabilirea

pedepsei lipsa circumstanțelor agravante și atenuante în privința inculpatului Cociorbă E., totodată menționînd că infracțiunea săvîrșită de către acesta este una mai puțin gravă, a reținut la caracteristicile personale ale inculpatului, faptul că el nu are antecedente penale, că nu a recunoscut vina, n-a recuperat prejudiciul cauzat prin infracțiune. De asemenea instanța de apel a indicat că ține cont și de urmările prejudiciabile ale faptei.

Din analiza motivării expuse supra și a materialelor cauzei, Colegiul lărgit constată că instanța de apel a stabilit inculpatului pedeapsa închisorii, fără a ține cont de toate circumstanțele cauzei și fără a motiva necesitatea dispunerii executării reale a acestei pedepse și neaplicarea în privința inculpatului a prevederilor art. 90 Cod penal.

În acest sens Colegiul lărgit menționează că sancțiunea art. 309/1 alin. (1) Cod penal în redacția legii nr. 139-XVI din 30.06.2005, prevede pedeapsă cu închisoare de la 2 la 5 ani cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de pînă la 5 ani.

Conform art. 7 alin.(1) Cod penal, la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvîrșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea penală.

Reieșind din prevederile art. 61, 75 alin.(1) Cod penal, Colegiul lărgit atestă că pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului și se aplică persoanelor care au săvîrșit infracțiuni, cauzînd anumite lipsuri și restricții drepturilor lor, avînd drept scop restabilirea echității sociale și corectarea acestuia. Persoanei recunoscute vinovată de săvîrșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea Specială și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții Generale a Codului penal.

Astfel, Colegiul reține că persoanei declarate vinovate trebuie să i se aplice o pedeapsă, echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată. În același rînd, după caz, instanța este în drept să aplice și prevederile Părții generale a Codului penal, în special, a prevederilor art. 90 Cod penal. În cazul săvîrșirii unei infracțiuni, instanța de judecată este singură în măsură să individualizeze pedeapsa inculpatului care a comis infracțiunea, avînd deplina libertate în acest sens.

Potrivit practicii judiciare stabilite instanțele trebuie să asigure aplicarea măsurilor aspre de pedeapsă față de persoanele adulte care au săvîrșit *infracțiuni grave, deosebit de grave și excepțional de grave, în special în ipoteza pluralității de făptuitori, precum grupul criminal organizat și organizația*

criminală.

Stabilirea duratei ori a cuantumului pedepsei de către instanța de judecată, într-un caz concret, se face în raport cu gravitatea infracțiunii săvârșite și cu pericolozitatea infractorului, care se evaluează după următoarele criterii: - împrejurările și modul de comitere a infracțiunii, precum și mijloacele folosite; - starea de pericol creată pentru valoarea ocrotită; - natura și gravitatea rezultatului produs or a altor consecințe ale infracțiunii; - motivul săvârșirii infracțiunii și scopul urmărit; - natura și frecvența infracțiunilor care constituie antecedentele penale ale infractorului; - conduita după săvârșirea faptei și în cursul procesului penal; - nivelul de educație, vârsta, starea de sănătate, situația familială și socială etc.

Criteriile generale de individualizare a pedepsei pot fi definite ca fiind acele reguli, principii, prevăzute în Codul penal, de care instanța de judecată trebuie să țină cont la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei în cadrul individualizării acesteia.

La caz Colegiul lărgit constată că, instanța de apel în decizia atacată, a indicat că, potrivit materialelor cauzei, nu a stabilit în privința inculpatului prezența cărorva circumstanțe agravante și atenuante.

Totodată Colegiul consideră că concluziile instanței de apel precum că în privința inculpatului nu se constată circumstanțe atenuante sunt eronate, deoarece inculpatul Cociorbă E. *a săvârșit pentru prima dată o infracțiune mai puțin gravă* (art. 76 alin.(1) lit. a) Cod penal) și această circumstanță este indicată chiar în decizia instanței de apel.

Colegiul de asemenea subliniază și faptul că instanța de apel, indicând că ține cont și de urmările prejudiciabile ale faptei, n-a menționat care sunt aceste urmări și cum influențează ele asupra stabilirii pedepsei inculpatului.

De asemenea Colegiul constată că instanța de apel a indicat în calitate de caracteristici ale persoanei inculpatului Cociorbă E. faptul că acesta n-a recunoscut vinovăția și n-a recuperat prejudiciul cauzat, omițând totodată să menționeze că inculpatul se caracterizează pozitiv (f. d. 99, Vol. I), este căsătorit și are la întreținere doi copii minori (f. d. 43, Vol. I).

Potrivit art. 90 alin.(1) Cod penal, la stabilirea pedepsei cu închisoarea de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție, ținând seama de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, instanța de judecată poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului, or în speță nu este nici un impediment pentru aplicarea acestei norme de drept.

Colegiul penal de asemenea menționează că potrivit practicii judiciare

stabilite urmează a fi acordată o atenție sporită la stabilirea pedepsei pentru infracțiunile de tortură, deoarece acesta afectează autoritatea și imaginea instituțiilor și organizațiilor publice.

La caz, Colegiul lărgit consideră că, ținând cont de toate circumstanțele constatate, reieșind din practica judiciară stabilită, privarea de libertate a inculpatului este inutilă, nefiind constatate careva impedimente pentru aplicarea în privința acestuia a prevederilor art. 90 Cod penal.

În acest sens Colegiul penal reține faptul, că într-adevăr acțiunile ilegale ale inculpatului au prejudiciat imaginea organelor de poliție, au cauzat daune sănătății părții vătămate sub formă de vătămări corporale ușoare, însă acestuia i-a fost stabilită o pedeapsă aspră și anume închisoare pe un termen de trei ani, limita minimă fiind doi ani, totodată fiindu-i aplicată pedeapsa complementară privarea de dreptul de a exercita orice funcții în cadrul organelor de poliție pe un termen de doi ani.

Ținând cont de prevederile art. 75-76 Cod penal, de gravitatea faptei comise, că în cauză sunt prezente doar circumstanțe atenuante: săvârșirea pentru prima dată a unei infracțiuni mai puțin grave, precum și de persoana inculpatului, care se caracterizează pozitiv, are la întreținere doi copii minori, iar prin stabilirea pedepsei complementare el nu va avea dreptul să activeze în organele de poliție, avînd în vedere principiul prevăzut în art. 4 Cod penal – umanismul legii penale, cît și prevederile art. 61 alin. (2) Cod penal, Colegiul lărgit conchide că corijarea și reeducarea inculpatului poate avea loc fără izolarea lui de societate, cu dispunerea, în temeiul art. 90 Cod penal, a suspendării condiționate a executării pedepsei pe un termen de probă, deoarece lipsesc careva interdicții la aplicarea normei date.

Astfel, Colegiul reține în cauză prezența temeiului pentru recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) și p. 10) Cod de procedură penală, deoarece hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția în latura stabilirii pedepsei, astfel fiind aplicată o pedeapsă individualizată contrar prevederilor legale.

Conform art.435 alin. (1) pct.2) lit. c) Cod de procedură penală, instanța de recurs, judecînd recursul și stabilind prezența temeiului prevăzut de art.427 Cod de procedură penală, urmează să caseze hotărîrile instanțelor de fond, să prejudece cauza și să pronunțe o nouă hotărîre, dacă nu se agravează situația inculpatului.

Astfel, instanța de recurs a ajuns la concluzia de a admite recursul avocatului Aurel Grosu, și a dispune casarea parțială a deciziei atacate în latura penală în partea stabilirii pedepsei inculpatului Cociorbă Ed. cu

pronunțarea în această parte a unei noi hotărâri prin care Cociorbă Eduard se consideră condamnat în baza art. 309/1, alin.(1) Cod penal la 3 (trei) ani închisoare, cu privarea de dreptul de a exercita orice funcții în cadrul Ministerului Afacerilor Interne al RM, pe un termen de 2 (doi) ani.

În baza art.90 Cod penal se dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei, stabilită lui Cociorbă Eduard Petru, pe un termen de probă de 3 (trei) ani, obligându-l pe inculpat să nu-și modifice locul de domiciliere fără acordul organului ce pune în executare sentința.

13. În temeiul art. 434, art. 435, alin. (1), pct. 1), 2), lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul lărgit,

DECIDE:

Admite recursul ordinar declarat de avocatul Grosu Aurel în numele inculpatului Cociorbă Eduard, casează parțial decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 noiembrie 2014, în privința lui **Cociorbă Eduard Petru**, rejudecă cauza și pronunță o nouă hotărâre, prin care:

Cociorbă Eduard Petru se consideră condamnat în baza art. 309/1, alin.(1) Cod penal la 3 (trei) ani închisoare, cu privarea de dreptul de a exercita orice funcții în cadrul Ministerului Afacerilor Interne al RM, pe un termen de 2 (doi) ani.

În baza art.90 Cod penal se dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei, stabilită lui **Cociorbă Eduard Petru**, pe un termen de probă de 3 (trei) ani.

În rest, dispozițiile deciziei atacate se mențin.

Decizia este irevocabilă.

Pronunțată integral la data de 02 iulie 2015.

Președinte

Ursache Petru

Judecători

Toma Nadejda

Nicolaev Ghenadie

Alerguș Constantin

Moraru Petru